

بناء الذات / ملحق 4

بسم الله الرحمن الرحيم

(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، مَا لِكَ يَوْمِ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ، اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) (الفاتحة 7).

والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه.

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

حزى ئەوم بوو ئەو شەو لە خزمەتتان لەو لێقائە کە دەکا چارەمین لێقائە، لە خزمەتتان مراجعەکی سەریع لە لایەنگۆو لەبو ئەو موضوعانە کە طەرح کرایە، مراجعە عەکی سەریع لەبو حساباتمان ئەو استفسارانە کە لە لایەنگۆ هەبە ان شاءالله بە تەوفیقای خۆی پێمان بکری تەبیینی کەین، ئەو جوملە ئومورە کە لە ذهنم بوو حەزم دەکرد عەرضتان بکەم ئەویش انشاءالله قەسە لەسەر دەکەین، عەزیزانم ئێشێ مە لێگەر غەیر موختەلیفە، ئێشێ مە ئەوێ ئەمە لە سەدەدینە مەقصودمانە، پاش ئەوێ کە زانیمان ئێرادەیی خۆی جل جلاله لێگەر مەبە دونی مەخلوقاتێ دیکە مەقصودی مەبە لەمەش بالذات تەغیری داخیلمانە، ئێدەن بالنتیجە دەردەچی ئەمە محالە لەوێ ئەوێ دیکە مەبە خۆمان بگۆڕین، ئێستیجابەیی ئێرادەیی خۆی بکەین بە داخیل، کەینێ ئەو داخیلە وفقی ئێرادەیی خۆی گۆرا ئەو ومختی ظاهریشمان دەگۆڕی لەسەر قاعیدەیی (آمنوا و عملوا الصالحات).

نقطەیی یەکەم:

استنتاجمان لەو حالەتەیی ئەوێ عیلاقەمان بەو وەسطەیی کە تێیدا دەژین عیلاقەك موقەطیعە، لە چ بوعدەك؟ لە بوعدی دەعوە عیلاقەمان لێگەر وەسط منقطعة، لەبوعدی دەعوە، لە بوعدی تەناصوح، لە بوعدی امر بالمعروف نەهێ لە مونکەر، لە بوعدی تیبیین، تەبشیر، تەبلیغ، اقامەیی حوجە، ئەوانە هەمووی لۆ؟ معلومی هەموومانە هەتا ذات خۆی حاملی شتەك نەبێ ناتانی ئەو شتە بدا، زۆر جار مەتەلمان هینایە، شەخس هەتا پارەیی لە گیرفان نەبێ ناتانی پارە بەقەرد بدا، عیلم لە مێشکی نەبێ ناتانی بەحسی عیلم بکا، غیرەت و رجولەت لە قەلبی نەبێ لە فیطرەیی نەبێ ناتانی موقف تەبەییون بکا، ناتانی، لەسەر ئەو قاعیدەیی (فاقد الشيء لا يعطى)، ئەمە کە زانیمان ئێرادەیی باری تعالی لە تەغیری دواخیلی انسانە، انسان خۆی مراجعە بکا ببینیتە سەر فیطرە کە حالەیی صفرە حالەیی حیادە، ئەوجا پاشان ئێشێ لەسەر بکا تەمرینی لەسەر بکا لۆوێ بیگەینتە ئەو مستەواياتە بەرزانە کە باری تعالی لێی دەوێ، ئەو حالەتە ئەو معاناتە ومختی خۆی ناومان نا (تقوى)، ئەمە هەتا لەسەتا دەیی ماددە لەناو داخیلمان نەبێ پێمان ناکرێ لەسەتا پێنجی تقدیم کەین، وە جائزیش نییە شەر عین لەسەتا پێنجی تقدیم کەین، ئەگەر لەسەتا دە لەداخیلمان هەبوو، ئەمما ئیددیعی لەسەتا نۆ هەتمان کرد، هەشتا

جمله‌ك مشاعره احساس به داخل پئی دمکری اعراضی هه‌یه، فه لوی کهنی ئهو احساس و شعوره دروست بوو ئهو وهختی مصداقیه‌تی وضع و حال ئی مطلوب ئیقراری پئی دمکری اعترافی پئی دمکری له داخل، ئهو وهختی دمکری موضوع بهو موبه‌سه‌طه بهو به‌ساطه‌ته‌ی خوی که له داخل دروست بووه نقل بکری، أما بهمن فوقی وی و غه‌یری وی مواجهه‌له‌کردنی حه‌ققه که باری تعالی احتیاجی بهو مواجهه‌له‌یه نییه له‌بۆمان، عه‌رضم کردن له لیقائی یه‌که‌م رسول الله محمد(صلی الله علیه و سلم) به مه‌جموعه‌ك حالات داچوو که له‌بۆی تشخیص کرا(مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ)(القلم 2) له نیهایه‌تی سوره‌ت(وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ)(الضحی 11) دیاره مستوای نیعمه‌ت له داخلی خوی ده‌گاته ئهو حاله‌ته‌ی ئهو عومقه‌ی حه‌قی ئهو‌ی هه‌بی ته‌حه‌دوت به نیعمه‌تی خوای بکا، حاشاکی وی حاشاکی وی په‌رژینه‌کی قایم بی، کابرایه‌ك ئیدیعی ملیونیریته بکا ره‌صدیشی هه‌زار دینار بی له بانق ئهو درو له‌گه خوی ناکا؟ درو له‌گه به‌شهریه‌ت ناکا؟ درو له‌گه له‌مخلوقات ناکا؟ ئه‌گه‌ر(وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) عومقی لهو مسته‌وایه‌ی نه‌بی عومقی له مستوای(مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ) نه‌بی کو تانیته ته‌حه‌دوت به نیعمه‌تی خوای بکا؟ عیلمه‌ن نیعمه‌ته‌که ماده نییه وه‌کو عه‌رضم کردن، باری تعالی له قورئان ذکری نه‌عمه‌و نیعمه‌ی کردیه(اهدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) شه‌شمین سوره‌ته له قورئان دابه‌زیه، ئهو مه‌رحله‌ك بووه حاله‌ته‌ك بووه حاله‌تی له‌وی عه‌میقتر له‌وی متطورتر(وَأَمَّا) أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ(فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى) (الأعلى 9) ته‌ذکیر، ده‌بی مه‌نفعه‌ت هه‌بی، ئه‌صله‌ن ئه‌گه‌ر صاحبه‌ی ته‌ذکره مه‌نفعه‌تی له‌بو خوی نه‌بی بهو عومقه‌ی که‌پییته کوو ده‌تانی ئا ئهو ته‌ذکره‌یه بهو مه‌نفعه‌ته بهو مستوایه نقل کا له‌بو غیر؟ ناتانی، ئه‌وجا بهو ته‌ده‌روجه‌ی رسول الله محمد(صلی الله علیه و سلم) خوی و جه‌می صه‌حابه‌ی کیرام ره‌عیلی یه‌که‌م بهو حاله‌ته‌ی نه‌شاطیان بووه و حرکه و عیلاقاتیان دروست کردیه له‌گه‌ر غه‌یر، وفقی ئهو دوائرانه هه‌ر وه‌فته‌کی ته‌خه‌طی ئهو حاله‌ته‌ی بکری ضه‌ربه له مه‌وضوع ده‌دا ذات هه‌یچ، ذات شخص، به‌ری انواع و اشکال نه‌ووتی له‌بو دروست ده‌بی، ماشاء الله چه‌ند عالیمه! ماشاء الله چه‌ند زیرمه‌که! داعیه‌کی چه‌ند عه‌ظیمه! خه‌طیبه‌کی چه‌ند مه‌نفعه‌یه! ناصحه‌کی چه‌ند باره! ئیمکانیه‌تی له قورئان چه‌ند زوره! هه‌ر ئه‌ه‌نده که‌سه‌ب ده‌کا، أما نازانی ته‌دمیری مقابل ده‌کا، ان شاء الله خودا لیتان به‌دوور دئیخی، ئه‌من به‌حسی خۆم ده‌که‌م، قه‌ناعه‌تتان هه‌بی ساعات بووه ساعات سئ سه‌عات قسه‌م کردیه به‌حسی دین و ئیسلام کردیه هه‌موو لۆخۆم بووه، لۆوه‌ی فعله‌ن بلئین کابرایه‌کی زیرمه‌که متمکنه، علمی پئییه، أما اثری سلبی خۆم پاشان له طه‌له‌به‌کانی خۆم کشف کردیه، خۆم چ دهرم هه‌بووه له‌وان ابراز بووه، چ نه‌خۆشیم هه‌بووه داخلی، احساسم پئی ی نه‌کردیه، عه‌لاماتم له‌وان دیتیته ئه‌گه‌ر خودا عه‌فومان نه‌کا خودا لیمان خۆش نه‌بی هه‌ر له‌سه‌ر

حسابی وانه باری تعالیٰ حقیقی ههیه محاسبه‌مان بکا داخیلی جه هه‌نمان بکا، لوییی صراحة دینمان احتیاجی به محامی نییه نه‌خیر، نه‌وجا نه‌و وهختی محامات لو نه‌و دینه‌ی ناکه‌ین هه‌تا فیعلهن مصداقیه‌تی نه‌و حالته‌ له داخیلمان نه‌بی لوییی نه‌صلهن بینای عه‌مودی له‌گه‌ر ذاتی رب العالمین عیلاقه‌ی صائب و صحیح مستقیم له‌گه‌ رب العالمین اصلی قه‌ضیه‌یه ما تبقی مجاملاته من له‌گه‌ر دین دمکه‌م، لوییی رب العالمین له‌ قورئان زکری طالبی نه‌وه‌ی نه‌بووه‌ دعوة له‌بوئ نیسلام بکری، محمد رافعه‌ک دابنیشی دعوة له‌بوئ نیسلام بکا نییه له‌ قورئان هه‌موو دعوة له‌ بو ذاتی خویتی (جل جلاله‌) هه‌مووی، که‌ینیی نه‌و ده‌وه‌یه له‌بوئ ذات دروست بوو ذاتی الله (جل جلاله‌) له‌بوئ آسمائی الله جل جلاله‌ نه‌و وهختی غه‌یر حقیقی هه‌یه به‌حسی نیسلامیش بکا، أما ینیشی نه‌و حقیقی نه‌وه‌ی نییه (أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ) أما (أَدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ) (النحل ۱۲۵) نه‌وه له‌بوئ نه‌هلی کتاب هاتیییه ها تیکه‌ل نه‌که‌ین! نه‌و نایه‌ته‌ خاصه له‌بوئ نه‌وانه‌ی أَرْضِيهِ كِتَابِيَانِ هه‌یه، عیلاقه‌کیان هه‌بووه له‌گه‌ر سماء له‌گه‌ر کوتوب نه‌وانه‌ (أَدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ) چونکی کوتوب بیان حکمه‌ی هه‌یه، جسره‌ک هه‌یه به‌ینی طرفین (وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) (النحل ۱۲۵) له‌بهر نه‌وه‌ی به‌داخه‌وه له‌ قورئان نه‌گه‌یشتییه، هاتینه‌ نه‌ومان سحب کر دیه نه‌و مقطعه له‌بوئ أهلی کتاب له‌بوئ عالممان دانایه، نه‌وه‌ی که‌ که‌لنه‌نعام و نه‌وه‌ی له‌ دونی نه‌و انسانه و ناسه به‌نی ئاده‌مه و به‌شهره و مسلم مو له‌بوئ وانه مخاطبه‌ی وانه دمکه‌ین به‌و نه‌وه‌ی، نه‌وه نوقطه‌کی مهمه و ره‌ئیس‌ی یه به‌ تصویریی من ده‌بی نه‌مه ناگامان لئی بی، لوییی به‌ تصویریی من نه‌گه‌ر نه‌من نه‌گه‌یشتمه مسته‌وای نه‌وه‌ی فیعلهن ببه‌ حاملی شته‌ک نه‌گه‌ر ادیعای حملی نه‌و شته‌م کرد خیانه‌ته له‌و شته‌ی نه‌گه‌ر خووم حاملی نه‌بم، تیم ده‌گه‌ن؟ ادیعای نه‌وه‌ی دمکه‌م حاملی تقوی مه، حاملی دینم، ئی دین و ته‌قواشم تیدانیه‌! خیانه‌ت له‌گه‌ر دین و تقوی یه‌که‌ی دمکه‌م! لوییی حه‌ق ده‌دینه‌ غیر بی انتقادی شیخ و مه‌لاو صوفی و حاجی و دهر ویش و سه‌ییدی بکا، و نه‌ورؤ انتقادی اسلامیین بکا، حه‌ق ده‌دینه‌ غیر، غه‌یر حه‌قیقی که‌ دئ انتقاد ده‌کا برئ نه‌وه نیسلامه‌که‌یه؟ ناگادار بن! دهرئ نه‌وه نیسلامه‌که‌یه نالئ نه‌وه موسلمانه‌که‌یه، هیچ گیتان لئ نه‌بووه هه‌یه چ دهرئ خه‌لک چ دهرئ نه‌وه نیسلامه‌که‌یه، ته‌بعه‌ن نه‌وه نه‌و استفساره فیطرییه ها، له عمقی فطره دهر ده‌چی لو؟ چونکی نه‌صلهن باری تعالیٰ فیطره‌ی وه‌ی به‌ نه‌قاء خه‌لق کر دیه، نیسلامه‌که‌ی به‌ نه‌قاء دانایه، هه‌ر دووک ته‌لاقیی ده‌کا، نه‌وه‌ی که‌ حاملی نیسلامه‌که‌یه که‌ خواری کرد یه‌کسه‌ر ابعاد ده‌کا، دهرئ: نه‌وه نیسلامه‌که‌ نییه! لوییی به‌ استفه‌امی استنکاری نه‌وه‌یه نیسلامه‌که‌؟! نالئ نه‌وه‌یه موسلمانه‌که‌، وه‌یه یان نا؟ با نه‌مه‌ش وه‌نه‌بین نه‌مه‌ش وه‌نه‌بین، نه‌وه نقطه‌کی ره‌ئیس‌ییه، رجاه‌که‌م وه‌سیه‌تم نه‌و هه‌یه هه‌تا خوومان داخیلمان احساس به‌و ته‌غیره نه‌که‌ین ئیدیعای نه‌و حالته‌ نه‌که‌ین، پاشان نه‌وه‌ی صه‌راحه‌ته‌ن لیره له‌و مه‌جالیسانه به‌حس

دهرئ همموى لهبوؤ خومانه فقط لهبوؤ غهبر نيبه، هر عيلاقهمان به غهبر دانيبه بهتاتهن، خومان له
 غهبر بهچاكثر نابينين، به صالحتر نابينين، به مورتتهقير نابينين، بهساحيبى ئهو غهبرهى نابينين،
 ئهوه ئهو، لهعهينى وهقت تعاملمان لهگهر غهبر له قيمهه تهنزول و ئيثارو احترام و تهقديره،
 ئهوه مهوقيفمانه، ومكو عرضم كردن، ديسان تكرر دهكم ئهو ميكروبهه كه تووشى نهخوشيمان
 دهكا ئهو ئهلهمهه كه احساسمان پئ دهكا ددانمان پئى دئشى ئهومان خوش دهوئ، خوشمان دهوئ،
 چونكى خودا خالقيتى مستحقى نهخوشى بيم ئهمن، مرحبا بهو ميكروبهه كه فيعلمن ئهگهر بهدهنى
 من ضعيف بوبى ضرره و ضرر لهمن بدا، ئا! چونكى كهشف دهكا ئهمن خوم احتياجم بهوهى
 ههيه بچمه دكتور موراجعههى خوم بكم، واضحه برائى من، ئهوجا بهو تسلسلهى و بهسردهكهوين
 مهوقيفمان لهگهر جمادات نفسى شته، هرچى بهرد ههيه، هرچى چيا ههيه، هرچى ئاو ههيه،
 هرچى ههوا ههيه، همومومان خوش دهوئ، لهگهر نهبات خوشمان دهوئ، ئهو وهفابهى نهبات
 لهبوومهى ههيه ئهه لهبوؤ ويمن نيبه! ئهو خزمتههى نهبات بهمه دهكا لهسهتا دهى مان نيبه لهبوؤ،
 ئهقهشن ئهو ويدهمان ههبه لهگهرى، ئهو احساس و شعورهمان ههبه لهگهرى، كذاك لهگهر
 حيوانات، ئهوجا لهگهر مهخلقى ومكى خومان، ئهوجا انسانه ناسه بنى آمه.. الى آخره، همومومان
 خوش دهوئ(دع عنك ما يحمله من الفكر)ى، ئيتجاهى، تهصورى، فيكرى، هيچ عيلاقهمان پئدا نيبه،
 كهينى(محمد رافع) له مستواى ئهو ذاته تهبيينى كرد، ذاتهكه تبليغى كرد، تهبشبرى كرد، تهندبرى
 كرد، بووه شههيد لهسهرى، اقامههى حوجهى لهسهر كرد، له مستهواى ايمان و تهقواى قورئانى، ئهو
 ومختى حقهى ههيه بئى نوعوت و اوصاف لهبوؤ ئهو ذاتههى دروست بكا، حقهى ئهوهى ددهينئ بئى
 بهوهى بئى: كافر، بهوهى بئى فاسق، بهوهى بئى فاجر، ئهو ومختى ئهو حقههى ددهينئ، اما هر لهو
 گووره! توخوا ئههه خومان له مهلاى رازينه ههتا مهلاى بكهينه وسيلههى اقامههى حوجه لهسهر
 غهبر، لهشيخى رازينه ههتا شيخى بكهينه سهبهبهى تبينى دىنى خواى لهبوؤ غهبر، ئئ ئهو عاليمهش
 وهليدى ئهو ومضعهيه ئهو بينهيهيه! لؤيى مهوقيفمان بهرامبهر غهبر ايجابى له قومه، ئهوجا لهناو
 وان فيئتهى ئيسلامى دئ بههموو اتجاهات و خطوطى هموويمان برامانن، خزمهتچى هموويمانين،
 واضحه؟ موسلمانه حهزى لئيه بوکسهكت لئيدا رومتههى ددهمه بهردهستهى قهيدى ناکا با مرتاح بئى،
 با ئهو كهدهرهى ئهو غيللههى لهناو قهلبيتى بهواسطههى ئهو بوکسههى دهرئ، مورتاح بئى لؤخوى،
 حهزى لئيه غهبيهتم كا گهردهنى ئازابى، واضحه؟ له مهوضوعى ذات هرچى مترتبات ههيه
 گهردهنى ئازابى، اما لهسهر خومان به هيچ نوعهك(لامن قريپ ولامن بعيد) حتى به اشارهت به
 خراپه به شبيهى خراپه ناوى كهس نابينين، واضحه جماعهت لهگهرمن يان نا؟ رجادهكم ئهوهى
 لهگهرم نيبه با دهستهى برنكا، لؤوهى فيعلمن بگهينه تفاهم، كئ دهرئ ئهمن صهحيحم وهنيه كئ دهرئ

ئەمن صحیح؟ ئەو ئەر لەگەرم نەبە با دەستی بڕندکا مناقشەى دەکەین یان اقناع دەکا یان اقناعی دەکەم، وەنەبە؟ جەومان جەوی دیموقراطیە بەرئ بەرئ بەرئ
 خۆشەویست دەفەر موی: (یا معشر القریش اشتروا أنفسکم من الله لا أغني عنکم من الله شیئاً یا بنی عبدالمطلب لا أغني عنکم من الله شیئاً یا صفیة عمة رسول الله لا أغني عنک من الله شیئاً یا فاطمه بنت محمد سلینی ما شئتاً لا أغني عنک من الله شیئاً)
 بەلئ سەت قورئانی لەخۆمان بپێچین هەتا داخیلمان تەغیر نەبە فائیدەى نەبە! لۆبئ ديسان تکرار و اعادە ئەمە خۆمان جوهد لەگەر خۆمان صرف کەین خۆمان بکەینە پیاو، خۆمان بکەینە مؤمن، خۆمان بکەینە صالح، خۆمان بکەینە شهید، خۆمان بکەینە صدیق، هەموو لەدەستمان دئ هەمووی لەدەستە خۆمانە، قەناعەتتان هەبە ماددەى اولی ئەوانەمان هەموو درایتی، أمما خەلەل لە خۆمانە، خەلەل لەخۆمە ئەمن چەللەبئ گوناھى دیکە دەبم گوناھى غەیر، نقص لەخۆمە دەمەوئ عەیبەى غەیری کشف کەم لۆوہى تیریر لۆخۆم بینمەوہ، هەتا گوناھەکەم پئ بکرئ ئا استنادی لەسەر بکەم، فە ئەو نقطەبە رئیسبە و مەمە مناقشە لەسەرى نەما، وەنەبە موقیرن پئ؟ کە شت هەتا لە داخیلمان دروست نەبە تەفەوہى پئ نەکەین، جەودمان صەب کەین لەبۆ تەغیری داخل، ئەو وەختی تەعامل بەو داخلە تەغییرە تەعامل لەگەر غیر بکەین، تەعاملی ایجابی تەعاملی بەنەئ ئەوہ ئەو.

دئتە سەر ئەو حالەتەى بارى تەعالی دەفەر موی: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ، فَذَرْنِي وَمَنْ يُكذِّبُ بِهِذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ) هەمووی خۆیتئ (إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ) (القلم ٤٥) دئ هەتا دەگاتە ئەو حەدەى بەکسەر دئتە سەر ذاتی شەخسى بەکەم (وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ، لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَأُبْدِيَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ) (القلم ٥٠) بزانتئ؟! پئغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) ئیرادەشى هەبوو بارى تەعالی مراقبئ ئەو ئیرادەبەى ئەمما ئەگەر بئیتو فیعلەن داخیلی پئغەمبەرى مطابق نەبە لەگەر ئیرادەى خۆی تووشی حالەتەک دەبە، ئەو حالەتە پئغەمبەرەک وەختی خۆی تووشی بوو، لۆبئ ئەمەرە (فلا تکن)، حتی نون نونئ لەگەرى استعمالی کردبە لەجئبئ دیکە (فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ) (هود ١٧) زۆر جئبئ اهتمام نەبە کەلیمەکەش بە خەفیفئ دئتە دەرئ (فلا تک فی مرية) چونکى خودا خۆی تەوہللی قضیة دەکا، لئیرە لەبەر ئەوہى لەگەر داخیلی پئغەمبەر قسان دەکا قیچەک پئغەمبەر احتیاجی بە مراجعە هەبە دەفەر مئ: (فلا تکن) لە جئبەکئ دیکە مراجعەى زیاترى پئ دەوئ (فلا تکن) تەماشاکە بارى تەعالی زۆر جار دەرئین موہەندیسە، بە مقصود کلمات استعمال

دهكا(وَلَا تُكُنْ) ومكى كئى؟(كَصَاحِبِ الْخُوْتِ) بهحسى(إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ)(القلم ٤٨) بهحسى نهتيجهى دهكا، كهينئى؟(نادى)(فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)(الأنبياء 87) (لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لُنُبِدَ بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ)(القلم 29) نتيجتهت دهدياتئى، پيغهمبهر و جهمعى مؤمنين دهبى لهداخيلى خوئيان جوملهك طاقات اضافى صرف كهن لووهى تووشى ئهو حالتهئى نئين، ئيذهن ذاته ومدهكا ذات ومدهكا مقابل بهو نوعهئى تعاملئى لهگهر بكا، لويئى له خزمهتتان له لقائى يهكهم گوتم ئهمن سهبهب بووم لهبوؤ قطعئى ئهو دهرسانه دهلئيم من خوم به متهم دهرانم جملهك نقص له داخيلى خوم ههبوو ئهمن، ئهمن عقوبه درام پيئى، اما برايائى موجوديش ئهسهر يان ههبوو، ههبوو بيئى ئهوهئى حملهئى موضوع بيئى متغير بيئى لهداخلى خوئى سررهن قضيهئى نقل دهكرد لهبوؤ خارجى جهلسه، ومكو مهعلمهك له جيئيان بهحسى دهكرد، طرحى دهكرد، نشري دهكرد، عيلمهن مهوضوعئى مه موضوعئى نشر و طرح نيئه موضوعئى تهغييره، ئهگهر بمانهويئى طرحى بكهين خوئمان ساحيئب مهكتهبهينه به سئى چار نووكه قهلمهان دهيكهينه موضوع و دايدهنئيئن و نهشرئى دهكهين، اما ئهو مهوضوعه مهوضوعئى تهغييره، دهبئى ذات پيئى تهغير بيئى ئهو شهخصه يه مغير موضوعهكهئى نشر دهكا به تهغيرئى خوئى، فه صهراحهتهن تهقوائى مه جوهدئى مه لهبوؤ تغيرئى داخلان فقط بطاقهيه لهبوؤ نههيشتن تووش نهبوونمان لهبوؤ ديسان فهترهئى يهكهم، واضحه برايان؟ ئا، ئهمانهئى موضوع تاكيد لهسهر تهغيرئى داخل ئهوه اصلئى موضوعه، اصلئى قضيهيه، اصلئى مطلوبه، غهيرئى وهئى دهبته ثانوي، ديئته سهر دائيرهئى احتكاك لهگهر اوساطئى ديكه ئهو جووره جهلساتانه وهسيهتم ئهويه تهكتيمي شت، ههتا هاتووچو لقائات، ئهوه ههمووى له دائرهكئى ضيقئى خوئمانه بمينئى، يعنى چهندمان پيئى بكرئى بهواسطهئى تقوى ان شاء الله به واسطهئى ئهخذئى بيئنهسباب زمهنى لئيك دابرامان بهدوور بيئخين، كه ئهو حالتهه فيعلهن و دهبئى حائيلهك مانعهك ئهمن لهنگو قهطع بكا، زمهنى ئهو قهطعهئى بهدوور بيئخين چهندمان پيئيكريئى فه ئهو تهقوايه كه ئهو براييه ئيشارهئى لو كرده ئهو حالتهه صهمامه ئهمانيهه دروست دهكا، له ليقائئى يهكهم ئيشارهئمان لوى كرده پيغهمبهر(صلى الله عليه و سلم) مهفاهيمئى ئهمنى بهواسطهئى فهتحي دهوراتئى ئهمنى نهقل نهكرده ناو قولوب وعوقولى صهحابه نهخير، بهس ميزان و ميفتاحئى تهقوائى نيشان دان، ئهوان خوئيان كه ئيشيان به تهقوايهكهئى كرده ئهو حالتهه له داخلان دروست دهبوو، و به قيمهئى ئهخذئى بيئنهسبابئى ئهمنى تهعامول و نهشاطيان دروست بوو، عهزم كردن له ليقائئى يهكهم ئهبوذهر به چ ئسلوبهك به چ مهرحلهك به چ جوهدهك حهذهرئى و حيطه مندالهكئى حهفت سالى عهلى ناو گهيانديه خزمهت پيغهمبهرئى، لهبيرتانه؟ باشه پيغهمبهر(صلى الله عليه و سلم) دهوراتئى لهبوؤ كردبووه؟ حيسابمان كرديه ئهگهر پيغهمبهر(صلى الله عليه و سلم) وفقئى تهخهصصواتئى صهحابه وه ئهداى

موت‌ه‌کاملیان له واقعی خو‌یان، نه‌گەر ده‌وراتیان لۆ ب‌کردباوه پ‌ی‌غ‌م‌ب‌ەر (صلی الله علیه و سلم) ده‌با عومری به هه‌زاره‌ها سأل بی! ئەمما قه‌ضیه‌ م‌ه‌ربوطه‌ به‌ ته‌ق‌واو به‌ مه‌وه‌یبه‌ فه‌ ان شاء الله چه‌ند ته‌ق‌وامان هه‌بی چه‌ند ته‌ق‌وا‌ی خو‌ای ب‌که‌ین معیار وه‌ میزان به‌ واسطه‌ی ئه‌و ته‌ق‌وا‌یه‌ی ته‌حو‌یل ده‌کر‌یته‌ واقیع، و باری ته‌عالی ش‌ قه‌ناعه‌تتان هه‌بی ر‌ی‌ع‌ایه‌تمان و ع‌ین‌ایه‌تمان ده‌کا، دو‌وه‌ممان به‌حسی ذات له‌و وجوده‌ی که‌ ته‌یدا ده‌ژی له‌و دائ‌یره‌یه‌ی که‌ ته‌یدا مه‌وجوده‌، به‌حسی ئه‌ومان کرد که‌ مه‌وه‌یبه‌ له‌ داخ‌یلی ذات مه‌خلوقه‌، و باری ته‌عالی به‌ ئەمانه‌ت مه‌واهیبه‌ی ته‌وزیع کردیه‌ له‌بۆ ئه‌وه‌ی که‌ینه‌ی ذات‌ه‌کان شه‌خصه‌کان تانیان به‌واسطه‌ی ئیمان فی‌طره‌ی خو‌یان به‌ ئ‌یش ب‌یه‌خن مه‌واهیبه‌کان که‌شف بی، له‌ب‌ه‌ر ئه‌وه‌ی ئ‌یراده‌ی خو‌ای له‌سه‌ر وجود به‌واسطه‌ی روسول ته‌حو‌یل کر‌ایته‌ واقیع، روسول‌یش پ‌اشی خاتم الانبیاء والرسل محمد (صلی الله علیه و سلم) ئ‌ینته‌ای پ‌ی هاتیه‌، ئ‌یدی پ‌اشی پ‌ی‌غ‌م‌ب‌ه‌ری (الی قیام الساعه) باری ته‌عالی به‌ واسطه‌ی مه‌وه‌یبه‌ی جمعی مؤمنین (یا ایها الذین آمنوا) ئا ئه‌و دینه‌ نه‌قل ده‌کا ج‌یل‌ه‌ن عن ج‌یل (الی قیام الساعه)، فه‌ لۆ‌یی له‌هه‌ر ج‌یه‌ک، له‌ هه‌موو زه‌مانه‌ک، له‌هه‌ر ب‌وقه‌ه‌ک، که‌ شه‌خسی ته‌یدا ب‌ژی باری ته‌عالی جو‌مله‌ک له‌و ئەش‌خاسانه‌ که‌ ئەصحاب مه‌واهیبن به‌واسطه‌ی ئیمان ئ‌یجادیان ده‌کا له‌بۆ ئه‌وه‌ی قائم بن به‌ موه‌یممه‌ی روسول، ئه‌و مه‌وه‌یبه‌یه‌ ته‌نه‌وه‌و‌ی‌عن ته‌یان داهه‌یه‌ باری ته‌عالی ئ‌یمکانیه‌تی قسه‌و ته‌بلیغی ده‌داتی، مه‌وه‌یبه‌ هه‌یه‌ ده‌تانی به‌یان ب‌کا وه‌ب‌کا سه‌میمی ئ‌ینسانه‌که‌ به‌یان ب‌کر‌ی، موخاته‌به‌ی سه‌میم و داخ‌لی ذات ب‌کا (وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا) (النساء ۶۳) یه‌عنی (ب‌یلغ أقصی مدی داخل الانسان)، ته‌یان دا هه‌یه‌ باری ته‌عالی به‌س مه‌وه‌یبه‌ی ته‌فک‌یری ده‌داتی، فکر، به‌و نه‌وعه‌ی هه‌ر یه‌که‌ مه‌وه‌یبه‌کی هه‌یه‌ ومکو ج‌یه‌ازم‌ک، ومکو سه‌یارم‌ک، هه‌ر به‌شه‌کی ئه‌و سه‌یاره‌یه‌ ده‌وری خو‌ی ده‌بینی له‌ئه‌سنای ئ‌یش کردنی سه‌یاره‌ به‌ گ‌چ‌که‌ یان به‌ گه‌وره‌، ئه‌و به‌شه‌ له‌و سه‌یاره‌یه‌ی که‌م بی فه‌قد ب‌کر‌ی یان بش‌کن خه‌له‌ل د‌ی‌خته‌ سه‌ر میکانیکه‌تی ئ‌یشی سه‌یاره‌، ئه‌و جو‌مله‌ مه‌واهیبه‌یه‌ش ومکو ئه‌و سه‌یاره‌یه‌ به‌واسطه‌ی ئیمان که‌ ده‌گه‌نه‌ یه‌کتری (یا ایها الذین آمنوا) دروست ده‌که‌ن، ئه‌و وه‌ختی وه‌کی ج‌یه‌ازی سه‌یاره‌ی ئه‌وانیش ده‌تانن قائم بن به‌ موه‌یممه‌ی ته‌بلیغ، و به‌ موه‌یممه‌ی ته‌بین، به‌ موه‌یممه‌ی ته‌کلیف، ته‌کلیفی روسول، لۆ‌یی باری ته‌عالی له‌ قورئان که‌ ده‌فه‌رمی: (الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا) (الأحزاب 39) دائ‌یمه‌ قورئان به‌ (یا ایها الذین آمنوا) ئه‌مری صادر کردیه‌ (یا ایها المؤمن) له‌ قورئان نبیه‌، ئ‌یذه‌ن ئه‌و جو‌مله‌ مه‌واهیبه‌یه‌ که‌ د‌ی ته‌جمیع ده‌کر‌ی ده‌وره‌ک ئ‌دا ده‌کا ئه‌وه‌ به‌دی‌لی روسوله‌ له‌و زه‌مانه‌ و له‌و مه‌کانه‌، ئەمه‌ له‌و ب‌وقه‌ه‌ی ئ‌یستا مه‌وجودین له‌و زه‌مانه‌ و له‌و مه‌کانه‌ ئه‌گه‌ر هاتوو فی‌عه‌ن خو‌مان ئ‌یعداد ب‌که‌ین له‌بۆ ئه‌و حاله‌ته‌ که‌ باری ته‌عالی وه‌صفی کرد‌ی له‌ قورئان ده‌کر‌ی نائ‌لی ئا ئه‌و شه‌ره‌فه‌ ئه‌و مه‌قامه‌ بب‌ین، ئه‌گه‌ر

مولا حمزه‌ی خۆمان بکهین جمعی مەوجود بە ئەو فیقی خوای هەمووی هی دەورو بەری هەولێر نینە، ئەگەر داخلی هەولێر، ئەگەر خارجی هەولێر ئەو مەوقیعه جوغرافیە ئەو مەنطقەیه لەبەر ئەوەی ئەو دەواتە لەو زمانە مەوجودە لەو مەکانەش مەوجودە ویلادەیان ویلادەیی ئەو مەنتیقەیهیه، ئێرادەکی موعەبیەن کە باری تەعالی بە تەقدیری خۆی بەو ئەوەی دانایی ئەو جمعه بەو ئەوەی لەو زمان و لەو مەکانە حالەک ئیعتیباطی نییە، حالەک فەوضەوی نییە، حالەک عەفەوی نییە، موصادەفە نییە، ئیننەما هەرچی خودا کردی لەو بوعدهی هەمووی تەقدیرە موقەددەرە موقەننەنە وفقی ئێرادەکی موعەبیەن هاتیە، کەینی دەواتی مەوجود تانی تەشخیصی ئەو حالەتە بکا ئەو وەختی تانیتی خوطوەی یەکەم باوئ (نحو ارادة الله) لەو جییهی، لەبەر ئەوەی ویلادەیی ئەو جییهیه لە عاریدی ئەو جییهی کانه لە خۆی ئەو جییهی خەلق بوو و مکو نمودەجی یەکەم (ولا یزال) لە ئینتاجی ئەو عاریدی دەخوا لە نەبات لە حیوان، ئێدەن ئەو عەن ئەو عەن ئیرتیباطەکی موعەبیەنی هەیه بەو عاریدی ئەو ئیرتیباطەش ئیرتیباطەکی جوغرافی و فیزیائی نییە، عەطائەکی موعەبیەن و باری تەعالی داینایه ئەو ذاته فیعلەن لەو مەقامەیی لەو زمانەیی لەو جییهی لەو عاریدی ئیستیفادە بکا، ئینتاجی ئەو عاریدی بخوا ئینتاجی حیوانی ئەو عاریدی بخوا هی ئەو جییهی بخوا، دینە سەر تەوزیعی جوغرافی باری تەعالی لەبۆ ئەو ئەشخاसानە، براهەکی میثالەکی جوان دەینی جاروبار کە دەفەرمی: باری تەعالی حیوانی دروست کردی خصوصیتە حیوانەکیە موافیقی بیئە و زمان و مەکانەکی دروست کردی، مەثلەن کە مەثل دەینی حوشتی بە مەثل دەینی زۆر جار، دەری باری تەعالی کە حوشتی خەلق کردی بەو شکل و بەو هەندەسەیه خەلقی کردیە مولا ئیمی جەوی صەحرایه، ئەو عە و رچەک هەیه (دب) لە قوطبی شیمالی دەژی پێی دەگوتری (الدب الابيض) رمزی ئینتاجی سۆقیتیه مەنتقەیی سبیری و ئەو جییا نەژی وورچی سپی ئەو وورچەیه شکل و هەیهتە و پبستی و ئوخی جلدی و چەوری بەدەنی وفقی ئەو های خەلق کرایه کە لەو جییه بتانی بژی، باشە ئەگەر ئەمە جیمان پێ گۆرین وورچمان هینا صەحرای حوشتشمان بر دەوی دەژی؟ نەخیر دەفوتی! ئەو تەقدیرە یان نا؟ تەقدیرە (خَلَقَ فَسَوَّى) (الأعلى 2) (قَدَّرَ فَهَدَى) (الأعلى 3) چبکەین؟ (سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) (الأعلى 1)، ئێدەن باری تەعالی لەو جومله شوخوصانە دەتانی تەبلیغ بکا، ئێدەن ئەمە موقابیلی ئیرادەیی خوای لەو زمان و لەو مەکانەیی حور نینە طەلق نینە موقەبیەدین وفقی ئیرادەیی خوای، کو کابرای جوندی بە ئیجازە دادەبەزی، بە ئەمری قیادەیی خۆی نەقل دەکری لە جییهک لەبۆ جییهک، ئەبەو نەوعەش دەبی ئەمە تەعامول بکهین لەو واقعەیی، لۆبی لە لیقانی یەکەم ئی ئەوشۆ بەحسی ئەوممان کرد پێغمەبەر (صلی الله علیه و سلم) موحەررەد ئیرادەکی بوو باری تەعالی ئیشارەتەکی سۆری لۆ پێ

کرد! ئەمما نیشارەتەکه ئەمر نەبوو حالەکی موعییەنی رەسولەکی لەبۆ نەقل کرد(وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ
الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ) (القلم ۴8) باشە(صاحب الحوت) نییەتی چ بوو نەقل کرا؟ (صاحب
الحوت) خۆی خۆی نەقل کرد، حەزرەتی یونس رەسول بوو(وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِثَّةِ آلِفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ)(الصافات ۱۴۷) عەدەدیان، لە نەینەوا، موصلی ئیستا، بە قەناعەتی خۆی بەسە، هەتا کەینی
ئەو دەورە بیینی؟ کەنە وەک حەزرەتی نوح (رەبی انی دعوتەم لیلاً نهاراً سراً جهاراً کلما دعوتەم
جعلوا أصابعهم) کەنە حەزرەتی یونسش ئەوهای کردیە، شەبییە و بیە، لەقەراری داخیلی خۆی
بەسە چی دی ئەوانە موستەحەقی ئەوێ نینە ئەو ذاته لەناویان بمینی، لۆی ئەمرەکی لۆ خۆی
صادر کرد، چ بوو؟ ئنتیقار کالیرە لەبۆ جییەکی دیکە هەر ئەوەندە! یەکسەر باری تعالی گرتی،
محاسەبە کرا محاکمە کرا حوکمیش لەسەری دەرچوو بە سجنی ئەبەدی، سجنی ئەبەدی ئینفەدی،
لە جییەکیش بیی نە عارد بی نە عاسمان، لەناو بەطنی حوت! باری تعالی دەفرمی:(قُلْ لَوْلَا أَنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمَسْبُوحِينَ، لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ)(الصافات ۱۴۴) نالی یوم الدین(یوم یبعثون) پاشی(یوم
الدین) یش ئەو سجنی ئەبەدی، عومری ئەوەندە درێژ دەکا لەو سجنە ئینفەدی بەتەنی، لۆ؟ بەس
ئەوەندە ئەمری خۆی خۆی صادری کرد، عیلمەن رەسول بوو دەبا چ بکائینتزار بکا هەتا ئەمری
ئیداری لەبۆی دەر دەچی، کەینی ئەمری ئیداری دەرچوو ئەو وەختی ئەو دی قائیم دەبی بە تەنفیذ،
باشە ئەگەر ئەو بە نسیبەت ئەنبیاء و رەسول لە ئومەمی خویان ئیستا پیغەمبەری مە(صلی الله علیه
و سلم) وەفاتی کردیە، مؤمنین قائیم دەبن بە دەوری ئەنبیاء و رەسول لەناو ئومەمی خویان، ئایا
ئینتقال حەرەکی تەنە ققول و هاتووچوو بەکەیفی خۆیتی ذات؟ قەناعەتتان هەبی بە سەتا سەت ئەو
قسەییە دی دەکەم ویلادە می لەو هەولیرە می بە ئیرادە می خوا یە لەو زمانەش بە ئیرادە می خوا یە، لۆ
ئەمەن لە سولەیمان می ویلادەم نەبوو لۆ لە دەوێ ویلادەم نەبوو؟ عیلمەن لە سولەیمانیش برادەرمان
هەبیە لە دەوێش برادەرمان هەبیە، وەنییە؟ ئیذەن ئەو جییە حەقی لەسەرمان هەبیە ئەو جییە حەقی
لەسەرمان هەبیە، تەمەشا بکەن لەبەر ئەو پیغەمبەر(صلی الله علیه و سلم) ویلادە می مەککە بوو
هەژدە سأل عوتاتی مەککە بوونە مانیع دەعوە لە مەککە نەکرئ، هەر گەر اوە لەسەریان هەژدە سأل
صەبری کرد لەسەریان، هەژدە سأل رەبەق صەبری گرت پیغەمبەر لەسەر مەوطنی خۆی، ئەمما
پاشانیش فەتحتی کرد هەژدە سأل مەوطنی عوتات ظەلمە موجدەمین بوونە حائل، ئیمان، هیدایەت،
تەقوا، نەگاتە مەککە، هەر وازی نەهینا واضحە؟ لۆ؟ چوونکی هەموو خەلایای بەدەنی قەرداری
عاردەکەیتی، لەوئ خەلقی کردیە باری تعالی، لۆی ئەگەر خودا ئیخراجی نەکردبا بە ئەمر لەبەر
ئەو میللەتەکی قبولیان نەکرد(لولا قومك أخرجوني ما خرجت)، بە عایشە می دەفرمی:
پیغەمبەر(صلی الله علیه و سلم) هیجرەتی نەکردیە طەبعەن ئیخراجە(لِيُنْبِثُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ

يُخْرِجُوكَ) (الأنفال 30) تهسهلسولى نايهتهكه (إذ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا اثْنَيْنِ) (التوبة ٤٠) پينغمبهر ئيخراج كرايه هيجرته نهكرايه، نهگهر بهاتبا پينغمبهر (صلى الله عليه و سلم) ئيخراج نهكرايه دمر نهدهچوو، كهليمه ئيخراج (الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ) (الحج ٤٠) قووتهك فوقيه دهفع دهكروئ (لولا قومك اخرجوني ما خرجت) واضحه؟ لو؟ چونكى ويلادهى وييه، لهو زهمان و لهو مهكانه ئيذهن ريسالهكه نهسلهن لهبو وييه لوئى (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) (الشعراء ٢١٤) نهقرهبين نهسهبهن، نهقرهبين جوغرافيهتهن، نهو بهدهنهش كه خهيرو بهرمكاتى نهو عاردهى خوارديه لهو ئاوهى خوارديه، ئيذهن نهو عارده نهو جئيه و نهو نهشخصانهى كه لهو عاردهى دهژين حقوقيان لهسهرى ههيه، لوئى بالنتيجه دمردهچى نهمه لهبهر نهوه به دهستهخومان ليره مهخلاق نينه به ئيرادهى خومان مهخلاق نينه ليره ئيستيشارمان پى نهكرايه ليره مهخلاق بين لهبهر نهوهى لهو زهمانه و لهو مهكانه مهخلاقين (بقدر معين) مهخلاقين، فهوضاى تيدا نييه، عهفهويهتى تيدانييه، موصادهفهى تيدا نييه، ئيذهن قهدهرى خواى نهو هاى دهوئ لهو زهمان لهو مهكانه نهو جمععه بگاته يهك، ديسان ئيرادهى خوايه، لوئى موحتهمله نهگهر نهمن خهلم ههبي نهمن واز لهو جمععه دهينم، موحتهمله برايهك حائلهك شتهك مانعهك دهته سهبهب واز لهو ليقاتانه بينين، نهما به تهصهوورى من حرص لهسهر نهو ليقاتانه لهوهى خودا ان شاءالله نهگهر ليتمان رابيينى نهو دمرسانه ببه ليقاتانه ببه سهبهبي تهوفيق لهبو ئيرادهى خواى، بهمن حرص دهبي زيادى، كهينى نهو ذواتانه تانين فيعلمن له داخلى خوئان نهو ئيمانه نهوعيه دروست كهن، نهو وهختى تهعامله نهوعيهكه لهبابى صداقهت و زمالته دمردهچى لهبو مفهومي ئوخووته، به تهصهوورى خوشم ههر يهكه مهوهيهبهى خاصى خوئ ههيه، ئيستاش كهشف ناكرئ ئيمان دهتاني كهشفى مهواهيىب بكا له مستهوايهك موعهيهين، نهو وهختى فيعلمن ههر يهكه ئا نهو فعاغه پر دهكا كه بارى تعالى نهصلهن لهبو خهلق كرديه، لهبو نهو فعاغه دايدنهى كه نهصلهن لهبو خهلق كرايه نهو ذاته، ئيذهن حرصمان لهسهر ئيجادى نهو ئيمان وه تهقويهى نهو ئيمانه و صهميميهت له مهوضوع نهداى ئيرادهكى موعهيهينه به نسبت بارى تعالى، لوئى به تهصهوورى من فيكرى ئينتيقالى فكرهك حزبييه، فكرهك ضهبيقه، بهشربيه ههتا ئينتيقال له جئيهك لهبو جئيهك له منطقهك لهبو منطقه، له شارهك لهبو شار ياخود له دهولته لهبو دهولته فكرهك صائب نييه قورئانيهن، وه موراجهعهى پى دهوئ، بهلى نهوه ماددهى دوهممان بوو.

كى سوئالى ههيه ئيستفسار؟ بهلى:

- ماموستا بهنسبته پرسيارهك ئايا نهو مهوهيهبانهى جهنابت باس دهكهى ههتا ئيمان دئنى

بهلگهى نهو قورئانهى لهسهره؟

- بهلئى ئهوى ئيمان كهشفى ئه شتهى دهكا؟ بهرى ئهصاحب، ههتا سئز دهمين سورته بهحسى هيجيان لهبو ناكري، پاشان مهواقبيان لئ طهلب دكري ئه مهوقيفه موقابيلئ ئه جومله ئيمانئيه كهله داخيليان دروست دكري، مهئهلهن بهحسى (اهدنا الصراط المستقيم، صراط الذين أنعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين) (الفاتحة 7) فيئهك تهديد دهكا، دوو فيئه سهحب دهكا، ئيزاحه دهكا، فيئهك طهلب دهكا بيته عونصرهك تتيان دا، دوو فيئه نهفى دهكا مغضوب، ضالين، سورته فاتحه پينجهمين سورته له تهرتيبي نزول، كه زورجار ئهه دهريين يههود و نهصارانه، ئهوانه جاري يههود و نهصارا تهشخيص نهكرابوون به پينجهمين سورته، ئيذهن دوو فيئه ضال و مغضوب ههيه له ئهئناى تهكويني ئيمان، كه ئه حالته سهحب بوو كابرايهك لهو ذواتانه بوو (من الذين أنعمهم الله عليهم) لهكى (من النبيين)، صيفه ئيمان (صديقين) صيفه ئيمانئيه، (شهداء) صيفه ئيمان، (صالحين) صيفه ئيمان، واضحه؟ هه يهكه دهورى خوئ ئهدا دهكا، مهئهلهن شههيد دهورى خوئ ئهدا دهكا، وهضيفهك موعهبيهنه دهورهك (صديقين) وهضيفهك موعهبيهنه دهورهك موعهبيهنه، له حالتهك موعهبيهن دهورى خوئ دهبينى، مهئهلهن دهورى ئهوبهكر له صدديقيقت غهبرى دهورى عدالهتى ئيمامى عومره واضحه؟

- ماموستا ئهدى بهنسبهت ئهوى ئيمامى على؟
- بهلئى.

- يهعنى لهو تهمنه گچكهيهي گهيشتبوه ئه مهوهبيهي كه قيصهكه باس دهكا؟
- لهبهر ئهوى فيطره ئيمامى على نهقييه و ئيشى لهسه نهكرابوو سهرىع و ئستجابه بوو لهبو مهوضوع، وهكو ماددهكى خام خاوينه صافه، كه پينغمبهس (صلى الله عليه وسلم) ئيشى لهسه دهكا ئيحتياجي بهوى ناكا ههم كاو بينا بكا، يهكسهر بهنهقييهوه يهكسهر نهصب دهكا ئهوه خوئ دهورى خوئ دهبينى.

- يهعنى هئى وئى جياواز بوو لهگه وان؟
- ئى وئى جواييز بوو لهگه وان، لويى سهرىع الاستجابه بوو، ئههه شهخصهك وهكى ئيمامى عومره نهخير دهبي جهود لهگه خوئ صهرف كا، لويى تههشاكه زهمنهك ههيه بهيني ئيمان هينانى ئيمامى عومره لهگه ئيمان هينانى ئهوبهكر.

- ماموستا بهنسبهت مهوهبيهان ئايا ناكري يهعنى شهخصهك ههبي تهديدى بكا كه دهگاته مستهواى ئيمانئيه؟

- نهخير مهخسهد نمونهت لو بينمهوه.

یه‌عنی ئیستا پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) کاتیک که گه‌یشته مهر‌هله‌کی لو به چ

صه‌حابه‌کی پی نه‌گو بیجگه موصعه‌بی بچی بچته مه‌دینه‌ی؟

به‌لی، ناخر ئه‌و حاله‌ته پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) نه‌ک ئیجادی ده‌کا ته‌کوبین ده‌کا، ئه‌و حاله‌ته خوی مه‌وجوده، ئیمان ته‌فتیحی ده‌کا، نه‌عراضی که‌شف ده‌کا، پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) ئیستیعمالی ده‌کا ته‌وجیهی ده‌کا، مه‌ثله‌ن ئیستا نه‌مه برامان هه‌یه لیره برین باری تعالی مه‌هیه‌ی فیکری دایتی، برایه‌کی دکه هه‌یه، باری تعالی مه‌هیه‌ی ذهنی دایتی، برایه‌کی دکه هه‌یه مه‌هیه‌ی قسه‌ی دایتی، برایه‌کی دکه مه‌هیه‌ی موماره‌سه‌ی یه‌ده‌وی دایتی، موقه‌سه‌سه‌مه، موجزه‌نه مه‌وضو عه‌که، نا مه‌وززه‌عه، که‌هینی ئه‌و مه‌و هیبانه که‌شف ده‌بی؟ ئیمان تئیدا ده‌فعی ئه‌و مه‌و هیبیه‌ی ده‌کا، که نه‌عراضی مه‌و هیبکه‌ی که‌شف بوو موقابل حیسی پی کرد یه‌کسه‌ر ته‌وجیهی ده‌کا له‌بو ئه‌و حاله‌ته‌ی واضه‌؟

- به‌لی.

- خوی ئی‌حساس به‌خوی ده‌کا ئه‌و حاله‌ته‌ی هه‌یه، نه‌عراضی پیوه دیاره، موقابل‌یش مه‌ثله‌ن برایانی خوی ده‌وروبه‌ری خوی ئه‌وانیش ئه‌و حاله‌ته‌ی لی ده‌بینن، طه‌ره‌فه‌ین ئی‌حساس به‌و شته‌ی ده‌کهن، ئوتوماتیکه‌ین سه‌بر سه‌بر خوی ده‌خزیته ئه‌و فه‌راغه‌ی، خوی شور ده‌بته ئه‌و فه‌راغه‌ی ئه‌و فه‌راغه‌ی پر ده‌کا.

- پرسیار/ یه‌عنی که به‌ده‌رکه‌ت به‌خوی ده‌بی بچی.

- به‌خوی ئوتوماتیکه‌ین ده‌چی، به‌لی، مه‌ثله‌ن له‌ناو سوننه‌ی زهمانی به‌نی ئیسرائیلیین وه‌کو حه‌زرتی یوسف (قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ) (یوسف 55) له ئوممه‌ی وان له ته‌شریعی وان کابرا حه‌قی هه‌بوو مه‌له‌که‌ی هه‌یه مه‌و هیبیه‌ی هه‌یه ئی‌حساس به‌و مه‌له‌که‌یه به‌و مه‌و هیبیه‌یه ده‌کا، خوی عه‌ریزه ته‌قدیم ده‌کا له‌بو مه‌لیک، له ئوممه‌ی ئیسلامی شه‌ریعه‌ی موحه‌مه‌دی نبیه‌ نه‌وه، مه‌ثله‌ن هه‌بوو له‌خوی راده‌دیت قوه‌تی هه‌یه صه‌لابه‌تی هه‌یه ده‌کرئ بته‌ نه‌میر، خزمه‌کی پیغمبره‌ی هه‌یه حه‌ز نا‌که‌م ناوی بینم خوی ئه‌و ها ده‌دیت، روژمه‌ک هاته‌ خزمه‌ت پیغمبره‌ی (صلی الله علیه و سلم) گو‌تی بمکه وه‌لی ئه‌م له جئیه‌ک! ته‌وه‌لی جئیه‌کم دئ! پیغمبره‌ی (صلی الله علیه و سلم) فه‌رمووی (انا لا نولیه‌ا لمن طلبها)، عیلمه‌ن موعادی کوری جه‌به‌لی بانگ کرد گو‌تی برۆ یه‌مه‌ن، لو؟ له داخلی موعاد جو‌مله‌ک شت هه‌یه که ئیمان، عیلمه‌ن موعاد مه‌ده‌نبیه‌ خه‌لکی مه‌دینه‌یه پاش نه‌قلی پیغمبره‌ی (صلی الله علیه و سلم) له مه‌که‌که له‌بو مه‌دینه‌ ئه‌و وه‌ختی موعاد بووه موسلمان، له ره‌عیل ئه‌وه‌ل نبیه‌، له تابعینه‌ی مؤمنینه‌، له قورئان تابعی له‌گه‌ر زهمانی صه‌حابه‌ی پیکه‌وه بووینه، ئه‌مه‌ما

صهابه قطع دهبی، جوملهك مو عهییهن صهحابانه ما تهبهققا تابیعینه(وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) (التوبة 100)، ئهوانیش موبایهعهی پیغهمبهریان کرد(تحت الشجرة)(رضی الله عنهم وأرضاهم) ئا ئهوجا لیره(معاذ بن جبل لهو فیئیهیه که له مهینهی موسلمان بوو، ئههما که ئیمانکهی بهو عومقهو بهو نهوعهی وهری گرت پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) یهکسر دیت تئیدا تهشخیصی کرد، ئهو ذاته دهتانی قانیم بی بهو موهمیمهیهی، بانگی کرد و ناردی(إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، فَأَدْعُوهُمْ فَأَدْعُوهُمْ) (رواه البخاري) ئهمری پی دهکا، ماددهی ئهوهلی که ئهوهی ئیشی پی دهکا و مکو دهستور دهتاته مو عادی به پینج شهن کهلیمهی، لهوهی ئهوجا مو عاذ خوی دهتانی ئیشی لهسهر بکا، واضحه برای من؟ مهتلهن مهسئول ئهمنی پیغهمبهری ئیمامی عهیباسه، لهگهر دوو سی صهابهی دیکه، مهسئول ئهمنی عاممی پیغهمبهر، عیلهن لهناو ئهوش زکری نییه، کهینئ کهشفی کرد پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) له ئهسنای فهتخی مهککه، له غهزوهی بهدریش، گوتی: ئهگهر دیتان فلان و فلان مهیکوژن! ئهو سی ناوه کهس نهیانکوژی! ئهو ومختی کهشف بوو، نهخو ههتا ئهو ومختی کهشف نهبوو، کو؟ ئیمامی عهیباس ظاهرهن مؤمن نییه لهگهر جهمعی مؤمنینه له مهککهیه، لهبیرتانه کئی مهوجود بوو له دروسی سیره؟ له موبایهعهی یهکهم له پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) له ئهنصاریین و مردهگری، کئی پیغهمبهر تهقدیم دهکا؟ عهیباس، عهیباس دهچی مهسحی ههموو مهنتیقهکهی دهکا، ئهشخاصهکان دهناسی، جهردیان دهکا، قهوائیمیان لو دروست دهکا، پاشان که مهوکیبی پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) دئ ئهو موتهقهددیمه، مهجموعه عهناصرهك تهوزیع دهکا لهسهر چپاکان ئیمامی عهلی له فلان جئ راوهستی، و فلان لهفلان جئ راوهستی، تهوزیع دهکا ههموو ئهوار، ئهوجا پاشان دئ لهبهر ئهوهی مهسئول ئهمنی عاممه ئهمنییهن قهزیهی تهرح دهکا لهبو جهماعهت، ئاگاتان لی بی ئهنگو لهگهل کئی قسان دهکن! ئهو کابرایه ئهوهایه لهکنهنه، واضحه؟ عیلهن بهحسی ئیمانی خوی ناکا بهتاتهن.

- ماموستا ئهوه ئیمانی ههبوو؟
- بهلی ئههما پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) لهو فهاغهی داینابوو ریك که لوی خهلق کرابوو، ئههما که چوونه مهینه دهوری نهما،
- پرسیان نایا سیره ودهلی؟
- بهری سیره ودهری ههموو کتاب وه دهلی، برؤ تهمشای قورئان بکه ئیستنتاج دهکهی نهخیر کابرا مؤمن بوو(وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ

رَبَّنَا) (النساء ٧٥) (عسى أن يتوب الله عليهم) نوه لهب ويه، واضحه؟ فه نوه شتانه مربوطه به ئيمان، مربوطه بهو جمعهم نوه دهوره دهبنی، سهراحتهن نومه ئیسلامی لهبه نوهی احساسی بهو حالتهیه نهکردیه لوی جهودك زور به بهلاش دمروا جهودك زور به بهلاش دمروا، بهداخوه اتجاهاتی ئیسلامیش کشفی نوه حالتهیان نهکردیه.